

Többet vagy kevesebbet kapnak-e az egyházi oktatási intézményekben tanulók, illetve a szociális gondozottak az önkormányzati vagy állami normatívánál? Ez a kérdés még két nappal a 2006-os költségvetés elfogadása után is.

Többet vagy kevesebbet kapnak-e az egyházi oktatási intézményekben tanulók, illetve a szociális gondozottak az önkormányzati vagy állami normatívánál?

Ez a kérdés még két nappal a 2006-os költségvetés elfogadása után is.

Az egyházi intézmények diákjai, azok szülei és a szimpatizánsok tüntetését követően a normatíva egy forinttal való megemelését javasolta az oktatási miniszter olyan körülmények között, amikor a közoktatásból 20 milliárd forintot vont ki a jövő esztendőben a kormányzat. Igen ám, de amíg az önkormányzati és állami intézmények költségvetési pótlása a kistérségi támogatások révén megoldott, addig ez a történelmi egyházak által létrehozott és fenntartott intézmények számára nem elérhető. Vagy mégis?

A félreérthető szavazási procedúra közepette ugyanis, bár az egy forintos emelést leszavazták a kormánypárti képviselők, lehet, hogy támogatták a kiegészítést. Nagyon kusza tehát a helyzet, olyan körülmények között, amikor 1990-ben, illetve 1994-ben olyan törvényeket alkotott az országgyűlés, amelyek garantálják a jogegyenlőséget.

- Mit tartalmaz a 2006-os költségvetés az egyházi fenntartású oktatási és szociális intézmények támogatására vonatkozóan?

- Az egyházak megkapják természetesen azt, ami törvény alapján jár nekik, egyébként az egyházi iskolák ma több pénzt kapnak, mint az önkormányzati iskolák és sokkal-sokkal több pénzt, mint az alapítványi iskolák – mondta Horn Gábor.

- Ez a vita alapja, ezt állítják bizonyos körökben évek óta, amit most Horn Gábor is mondott és azt állítják az egyházi fenntartású intézmények, hogy ez nem így van.

- Az egyházi fenntartású iskolák ellátják a feladatot és államilag elismert érettségit szolgáltatnak, akkor úgy gondolom, hogy oda is jár a pénz. Erről pedig egy kicsit - és most hivatkozok az oktatási minisztérium honlapján megjelenő adatokra - kiderült, hogy az utóbbi két évben az önkormányzati középiskolások létszámcsökkenése mellett nőtt az egyházi iskolába járók száma. Ez valószínűleg idegesített bizonyos köröket – vélekedett Lukács András.

- Szerintem az egyházi iskolák nem állami iskolák, ugyanolyan civil intézmények, mint bármelyik tisztességes alapítványi vagy egyesületi iskola. Ahol sérült, fogyatékos, nehezen élő gyerekeket vagy akár nagyon tehetséges gyerekeket nevelnek, ott szó sincs erről, ott megkapják az állami normatívát és kész. Én egyébként ezt tartanám normálisnak – hangsúlyozta Horn Gábor.

- Az önkormányzatok kapnak olyan forrásokat, amelyek úgynevezett célnormatívák, valamilyen feladathoz kapcsolódnak. Nem az oktatás általános feladatához, ilyen például a bejáró normatíva, amikor egy önkormányzat, egy falu vagy egy kisváros máshonnan bejáró gyerekeket fogad kötelező feladatként. Nem mondhatja azt, hogy nem fogadja – tette hozzá Lukács András. Az egyházi iskolákban nincs kötelező feladatellátás.

- Ez a törvény, amit 1990-ben hozott az országgyűlés, amikor az egyházak számára a közszolgálati intézmények alapításának, fenntartásának a jogát rögzítette, ez gyakorlatilag ebbe a helyzetbe hozta az egyházat.

- Nem, ez a törvény arra vonatkozik, hogy bárki Magyarországon alapíthat iskolát és az iskolák vagy óvodák közfeladatot ellátó intézmények, ennek megfelelően normatíva jár nekik. A '90-es törvény egyáltalán nem beszél kiegészítő normatívákról, ez a vatikáni szerződés eredménye – mondta Horn Gábor. De mondok másik példát. Ugyanígy van például, ez a legfurcsább, nem is

értem, hogy ezt hogy lehet követelni, a kistérségi társulások támogatása. Arról van szó, hogy arra ösztönzi a parlament a településeket, hogy együttműködjenek. Ez nem is értelmezhető egyházi iskoláknál, hiszen kikkel társulnak, és miért társulnak az egyházi iskolák ebben az esetben. Arról van szó, hogy abban szeretnénk érdekeltté tenni a településeket, hogy közösen lássanak el oktatási feladatokat. Föl se merülne normális esetben normális ember számára, hogy ezt miért is kéne odaadni bármelyik egyháznak, ahol ez a probléma, mint kérdés sem merül fel. Csomó olyan eleme van a költségvetési normatíváknak, amik úgynevezett kiegészítő normatívák, amelyek egy-egy önkormányzati feladathoz kapcsolódnak.

- Állami megbízásból állami feladatot ellátva végzik tevékenységüket az egyházak ugyanolyan magyar állampolgárok javára, akik az adójukat befizették, tehát ezeknek az állami finanszírozását a jogegyenlőség kívánja meg, nem pedig különleges kiváltság - fogalmazzuk az azokat, akik az egyházak részéről tájékoztatót tartottak a minap erről a helyzetről.

- Ha én világnézetileg elkötelezett iskolát választok, akkor én az emberi jogommal élek. Ezt senki nem próbálja megakadályozni és a Szabad Demokraták Szövetségét, ha ők vezetik az oktatási tárcát, ne idegesítse az, hogy az elmúlt két évben növekvő számban választottak világnézetileg elkötelezett iskolát a középiskolai tanulók. Ezt a trendet megállítani úgy lehet, hogyha elvonom a bejárás normatívát az egyházi iskoláktól – mondta Lukács Tamás.

- Nem erre van a bejáró normatíva, a bejárás költségét senki nem fedezi. Azt a célt szolgálja, hogy az a többlet teher, ami az önkormányzaton, ha egy másik önkormányzat gyermekét fogadja, azt kompenzáljuk. Az egyházi iskoláknál nincsen mód arra, hogy egy másik önkormányzat terhet vállalna át bárki, másról szól a történet. A vallásellenességgel kapcsolatban, mert ez elég súlyos vád: 2001-ben 56 ezer forinttal kevesebbet kaptak az egyházi iskolák, mint az önkormányzati iskolák, akkor nem ez a kormány működött, egy másik kormány volt. Én egyetlenegy tüntetést se láttam, egyetlenegy felháborodott egyházi vezetőt sem. És ez nem azért volt, mert ennyivel kevesebben jártak akkor egyházi iskolába, lehet, hogy akkor nem volt ilyen divat, én ezt nem tudom. A kérdés az, hogy mondjuk egy olyan normatívát, amely a kistérségi társulásról szól, vagy azt a pályázati pénzt, amit egy egyházi iskola ugyanúgy megpályázhat, mint bárki más, oda kell-e adni külön még egyszer annak, aki ilyenkor azt gondolja, hogy neki jár. Szerintünk ez nem jár.

Németh Miklós Attila